

EPISTOLA

semper in maritum ac parentem
 nostrum adhuc vivum usi. Quo
 nostro merito? nullo fatemur, sed
 solo impulsu benevolæ ac benefi-
 cæ naturæ, quæ velut fato aut Ge-
 nio familiis vestris propria. No-
 stro igitur hoc vobis debebatur
 ex debito, tum quia Musas huma-
 niores fovetis & promovetis o-
 mnes, quidni ergò & nostras ha-
 scæ ab amico olim vestro, dum vi-
 veret, conjunctissimo, prognatas
 & jam sub nominis vestri laudatissi-
 mi auspicio, publicatas? Tum
 vel maxime, ut mentes nostræ
 à *χαιρίας* vitium unice abominan-
 tes, aliquam, quâ erga vos gra-
 tas sese declararent, viam arriper-
 rent, & hoc gratitudinis qualis
 qualis *ἡδύτης* exhiberent, inque
 gre-

